

جایگاه زن از دیدگاه امام خمینی (ره) / امام زنان را به زلال تعالیم اسلام بازگرداند

امام خمینی (ره) بینش‌های غلط گروهی از مردم جامعه را که زن را فقط برای خدمت، اطاعت، بچه‌داری و نظافت می‌خواستند و حتی جز اطاعت محض و بی‌قید و شرط برایش قایل نبودند اصلاح نمود و همه را به زلال تعالیم مقدس اسلام باز گرداند.

خبرگزاری مهر- امام خمینی (ره) بینش‌های غلط گروهی از مردم جامعه را که زن را فقط برای خدمت، اطاعت، بچه‌داری و نظافت می‌خواستند و حتی جز اطاعت محض و بی‌قید و شرط برایش قایل نبودند اصلاح نمود و همه را به زلال تعالیم مقدس اسلام باز گرداند.

جایگاه زن در گذشته و نقش حضرت امام خمینی(ره) در بازگشت زنان به خویشتن انسانی

در اینجا به عنوان مثال اشاراتی به وضع اسفانگیز زنان، بالاخص در ایران قبل از انقلاب می‌نماییم. همگان می‌دانند که زن در گذر تاریخ، مورد ظلم و ستم فراوان واقع می‌شد؛ و رفتاری غیر انسانی و خلاف شأن و شخصیت الهی‌اش با او داشتند.

زن موجود مظلومی بود که همچون کالا به خرید و فروش گذاشته می‌شد و از حق انتخاب شریک زندگی محروم بود و در عرصه‌های مختلف زندگی اجتماعی از حقوق انسانی بهره نداشت و جزعزلت و کناره گیری از فعالیت‌های سازنده، سرنوشت و فرجامی نداشت.

دنیای غرب زن را از اسارت و بردگی‌هایی که قرون گذشته بر او تحمیل کرده بودند رهایی نداد، بلکه به گونه‌ای دیگر بر مظلومیت او افزود و از زن برای گسترش مراکز فساد و فحشا و رونق بازار مصرف، و وسیله‌ای جهت تبلیغات وسیع بهره جویی کرد.

ایران قبل از انقلاب در مسیر تحقق اهداف دنیای غرب حرکت می‌کرد و سران رژیم ستم شاهی مأموریت داشتند جلوه‌های منحنی فرهنگ غرب را تبلیغ و ترویج نمایند؛ بنابراین محلی برای عرضه چهره زن که به گونه‌ای دیگر در اسارت و بردگی به سر می‌برد و روح و فکر و جسمش را زنجیرهای محکم به محاصره درآورده بود به شمار می‌رفت.

زنان جامعه آن روز را می‌توان به سه دسته تقسیم کرد. دسته اول، زنان بی بند و باری که تبلیغ‌گران بی چون و چرای جلوه‌های مبتذل فرهنگ غرب به شمار می‌رفتند و آن گونه از خود بیگانه شده بودند که جاهلیت مدرن را تمدن نام می‌نهادند و فحشا و هرزگی را آزادی می‌پنداشتند و جز اینکه سرتا پا غربی شوند، راه صائب دیگری برایشان متصور نبود.

دسته دوم، زنانی که به اسم اسلام و مسلمانی، با تفکری غلط که از فرهنگ و معارف دینی داشتند، وظیفه و مسئولیتی جز به گوشه‌ای خزیدن و در عرصه‌های مختلف فعالیت‌های سیاسی اجتماعی و ملی وارد نشدن؛ نداشتند و جز کشیدن حصاری بین خود و جامعه، و هر تحرک و جنبش را حرام و نامشروع دانستن، را همی نمی‌شناختند.

بدین ترتیب ناآگاهانه به قصد تقرب به اسلام، از اسلام فاصله گرفتند و روح عطشناکشان را از جرعه زلال معارف دین محروم ساخته بودند.

دسته سوم، زنان متدین، متعهد و آگاه و وظیفه شناس که اگر چه در اقلیت بودند لکن راه را از بیراهه تشخیص می‌دادند و در آن دوران سیاه ظلم و خفقان، شخصیتی و شأن و منزلت انسانی و الهی خویش را حفظ می‌کردند و برای شکوفایی هرچه بیشتر آن تلاش می‌کردند.

دسته اول و دوم زنان جامعه ایرانی در واقع هرکدام به گونه‌ای از رشد و تعالی بازماند و در حقیقت، مردگان متحرکی بودند که حق حیات صحیح و تفکر و حرکت و پویایی از آنان سلب شده بود. به عبارت دیگر، این دسته از زنان و تمام کسانی که در چهار گوشه جهان در اسارت فکر و جسم به سر می‌بردند، مصداق سوره تکویر آیه 9 "بای ذنب قتل" به شمار می‌رفتند، زیرا اگرچه در ظاهر زنده بودند و حرکت می‌کردند لکن در حقیقت توسط عوامل مختلف حق حیات واقعی از آنان سلب می‌شد و از زندگی راستین محروم می‌شوند و روح و فکر و جانشان در مسلخ ظلم و جور به قتل می‌رسید.

حضرت امام خمینی- رضوان الله تعالی علیه- منزلت و شخصیت انسانی زنان را احیا نمود و جایگاه آنان را مشخص، و راههای رشد و کمال زن را هموار ساختند و همه توهّمات و کج‌اندیشی‌ها را از صفحه ذهنها زدودند و ثابت کردند که زن به مصداق آیاتی نظیر سوره نساء آیه یک از سرشتی انسانی، همچون مرد آفریده شده است و همانگونه که در آفرینش با مرد یکسان می‌باشد و سرشتی جداگانه ندارد، در رشد و کمال معنوی و رسیدن به قله‌های بلند تقوا و فضیلت و کسب ارزش‌های والای الهی و انسانی نیز دارای استعدادها

سرشاری است که حضرت حق در او به ودیعه نهاده، و راههای به فعلیت رساندن آنها را نیز نمایانده است.

حضرت امام خمینی(ره) علاوه بر رهایی زنان گروه اول و دوم از توهّمات و تبلیغات سوء و فراهم کردن زمینه‌های بازگشت آنان به خویشتن انسانی‌شان، برای گروه سوم نیز محرک‌های لازم جهت تسریع در حرکت متعالی خویش به وجود آورد و بدین ترتیب جایگاه رفیع انسانی زنان را نمایانده و زمینه‌ساز حرکت، پوییش، جوشش و خلاقیت روزافزون آنان گردید و تثبیت حضور فعال زنان در جامعه و تلاش و مجاهدت وی در عرصه‌های مختلف اجتماعی از موضوعات و مسائل مهمی است که همواره از مباحث بنیادین بوده است.

از دیدگاه تعالیم مقدس اسلام، زنان از کلیه حقوق اجتماعی بهره مند باشند و هیچ مانع و حصارى نمی‌تواند راههای حضور فعال آنان در جامعه را سد نماید و این انسان خلاق را از بهره رسانی به اجتماع محروم گرداند.

حضرت امام خمینی(ره) با اندیشه‌های ژرف و کلام گهربار خویش سیمای زن مسلمان را آن گونه که شایسته و منطبق بر حقایق است، ترسیم نمود، ایشان از سویی تبلیغات مغرضانه و خلاف واقعیت رسانه‌های گروهی جهان استکبار را خنثی کرد و آنان را از خدشه دار نمودن چهره اسلام بازداشت و از طرفی دیگر بینش‌های غلط گروهی از مردم جامعه را که زن را فقط برای خدمت، اطاعت، بچه داری و نظافت می‌خواستند و حقى جز اطاعت محض و بی قید و شرط برایش قایل نبودند- اصلاح نمود و همه را به زلال تعالیم مقدس اسلام باز گرداند و دلها را در مقابل حق و حقیقت، خاضع و تسلیم ساخت.